

Pete Doherty ofereix una actuació desastrosa i els Motörhead triomfen al Primavera Sound

Desconcert

Pete Doherty durant el caòtic concert que va oferir dijous passada la mitjanit a Barcelona ■ M. ÀNGELS TORRES

David Broc
BARCELONA

“¿T’has assabentat del que ha passat amb el Doherty?” era una de les preguntes que més cops es van pronunciar dijous a la nit al Parc del Fòrum, en la primera de les tres jornades del Primavera Sound Festival 2006. Hi havia raons de sobres: hores abans s’havia sabut que el cantant havia estat retingut a Barcelona per un presumpte delicte de possessió de drogues, i la notícia va esdevenir el tema més comentat entre el públic que es va congrega al recinte, unes onze mil persones segons l’organització.

Doherty va eclipsar, doncs, el contingut purament musical de l’esdeveni-

ment, que podem catalogar de discret en aquest primer dia. I és que a banda de protagonitzar un nou escàndol amb les autoritats policials amb drogues dures pel mig, el concert que va oferir l’exparella de Kate Moss amb la seva banda, Babyshambles, entrarà a formar part del grup de grans desastres musicals d’aquest any. Incapaç d’afinar bé un minut, erràtic, fora d’òrbita, el músic britànic, que es balancejava com un mico, va deixar per al record un d’aquells concerts de pura anarquia expressiva en què no hi ha res que tingui sentit. Membres de la banda desapareixent de l’escenari, cançons a mig fer, improvisacions inexplicables i una actitud impresentable són atributs que diuen poc a

favor d’un senyor que sembla tenir més talent amb les agulles que amb la guitarra. En les valoracions negatives de dijous també hi entrarien No-Neck Blues Band, formació que confon progressió i experimentació amb presa de pèl i avorriment, i els australians The Drones, no tant pel seu directe com perquè l’escenari Rockdelux els quedava molt gran.

Motörhead, una meravella

Amb aquest panorama, el concert dels britànics Motörhead va ser una meravella. Heavy rock sense embuts, a tot drap, per deixar clar al públic que ells no són cap broma. Van triar un repertori destinat als fans més veterans i autèntics, tot un gest de lucidesa del

seu líder, Lemmy, conscient que hi ha havia molta gent que quan acabés el concert marxaria del recinte i no hi tornaria en tot el cap de setmana. I així va ser, després es va notar l’absència de la claca heavy i més rockera. Tot i així, els suecs I’m From Barcelona, grup de moda del festival aquest any, van congrega molts fans i curiosos amb un espectacle delirant i divertit: 29 persones a l’escenari per cantar, com si fossin una colla d’estudiants d’Erasmus en un bar de les Rambles, els himnes pop que els estan fent populars. Els més valents van aguantar fins a les dues de la matinada per veure en acció Yo La Tengo, que presentaven un nou disc que es publicarà al setembre. ■

Els Rolling Stones el febrer passat a Detroit ■ REUTERS

Els Stones, el 2007

Els Rolling Stones ajornen fins a l’any que ve els concerts de Barcelona i Madrid

Redacció
BARCELONA

Els fans del veterà grup de rock hauran de tenir paciència. Els canvis al calendari provocats per l’accident i posterior intervenció quirúrgica patida per Keith Richards van quedar confirmats ahir. Bona part dels concerts s’han encaixat en aquesta temporada, i d’altres, com el que estava previst inicialment a Barcelona el 27 de maig, han quedat definitivament ajornats per al 2007. L’import de les entrades, informa la promotora Gay & Company, es pot recuperar als punts de venda on van ser adquirides.

La mateixa sort, l’espera, està reservada a altres escales europees previstes de la gira *A Bigger Band*, que hauran de resignar-se a escoltar el directe de Mick Jagger i companyia l’any que ve, com Brussel·les, Göteborg, Sant Petersburg, Brno, Varsòvia, Atenes, Zagreb i Frankfurt.

A l’Estat espanyol, després de caure Barcelona i Madrid, els dos concerts que es mantenen són els de Valladolid (14 d’agost) i El Ejido (el 16 d’agost). Els Rolling hi arribaran després de reprendre la gira a l’estadi de San Siro, a Milà, l’11 de juliol i de passar per Viena, Munic, Hannover, Berlín, París, Amsterdam o Niça, algunes de les vint-i-una dates tancades del seu pas per Europa, tot el que era “possible” recuperar abastant el màxim nombre de països, segons informen els responsables de la gira. La incertesa sobre el ritme de recuperació de Richards no ha permès anunciar-ho abans, però ara asseguren que el músic estarà plenament recuperat de l’operació que se li va practicar després de caure d’una palmera durant un descans d’aquesta gira que van estrenar ara farà un any.

Richards, amb el seu to desenfadat habitual, ha resumit l’incident amb un “perdó, vaig caure de la meva branca, em sap greu haver trasbalsat els plans de tothom, però ara sí que anem a tota màquina”. ■

Artistes independents s’organitzen al FEI

Carme Portaceli lidera un projecte que recolza la creació, producció i difusió de les arts escèniques

Teresa Bruna
BARCELONA

“El FEI és un somni, però moltes de les coses que ens hem plantejat han estat somnis i alguns s’han fet realitat”, diu Carme Portaceli, princi-

pal artífex d’un projecte de serveis a l’espectacle destinat a acollir i canalitzar iniciatives d’artistes *free lance* sense companyia, ni productora ni lloc d’assaig. “FEI vol dir Factoria, perquè és un espai de creació per a un ofici artesà com el nostre; Escènica, perquè és la nostra vocació; i Internacional, perquè estem en sintonia amb models internacionals similars i confiem a poder establir futurs contactes i intercanvis”, explica.

Paco Azorín, Marta Carrasco i Carme Portaceli en primera línia de la família del FEI, amb Manel Dueso i Albert Pérez ■ DAVID RUANO

Carme Portaceli va presentar el FEI envoltada d’una vintena d’artistes amb els quals, diu, “hem crescut junts en espais com el Tantarantana i hem treballat amb complicitat”. El FEI s’ha instal·lat a un despatxet de la nau Ivanow, a la Sagrera, amb un sac ple d’il·lusions que van des de contribuir a l’estabilitat i continuïtat de projectes alternatius als de les grans productores fins a integrar-se al barri, oferint tallers i activitats.

La nau Ivanow era una fàbrica de pintures en desús que l’arquitecte Xavier Basiana va adquirir també per fer realitat un somni: fer un espai útil a la cultura i a les arts des de la seva creació. No està prevista com a sala d’exhibició, però s’hi estrenarà el primer muntatge del FEI: *L’agressor*, que dirigeix Portaceli. Al programa ja hi tenen quatre obres més i activitats relacionades amb els muntatges. ■